

Dato: 3. september 2019
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Malene Lejbach
Sagsnr.: 2019-520-0014
Dok.: 1198538

U D K A S T

**Forslag til
lov om ændring af lov om indsamling m.v.
(Styrket kontrol med indsamlinger som led i indsatsen mod terrorfi-
nansiering og hvidvask)**

§ 1

I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved § 1 i lov nr. 81 af 30. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Indsamlingsnævnet foretager i forbindelse med ansøgningen en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. § 10.«

2. 3, stk. 3, affattes således:

»Indehaveren af en indsamlingsplatform skal sikre, at en indsamling, der oprettes på platformen, har fået tilladelse fra Indsamlingsnævnet efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1.«

3. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Når en indsamling efter stk. 1 er afsluttet, skal der indsendes regnskab for indsamlingen til Indsamlingsnævnet.«

4. § 4, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Indsamlingsnævnet kan efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage indsamlinger, hvis ansøgeren er en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

fradrages ved indkomstopgørelsen, og organisationen har eksisteret i mindst 10 år.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde

- 1) oplysninger om navn og adresse på organisationen, herunder hvem der kan tegne organisationen,
- 2) oplysninger om, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger,
- 3) oplysninger om, til hvilke formål indsamlede midler anvendes,
- 4) organisationens vedtægter og
- 5) organisationens seneste årsregnskab.

Stk. 3. Indsamlingsnævnet foretager i forbindelse med ansøgningen en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. § 10.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.

5. I § 4, *stk. 2*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1, nr. 1-3,« til: »stk. 2, nr. 1-4,«.

6. I § 4, *stk. 3*, der bliver *stk. 5*, indsættes som *2. pkt.*:

»Årsregnskabet skal indeholde oplysninger om, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, herunder indsamlingsresultatet for de enkelte indsamlinger.«

7. I § 4 indsættes efter *stk. 4*, der bliver *stk. 6*, som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Hvis en organisation tilsidesætter betingelserne i *stk. 4-6*, eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt, tilbagekalder nævnet organisationens tilladelse efter *stk. 1*.«

8. I § 5, *stk. 2*, ændres »eller organisationen er omfattet af § 4, *stk. 1*« til: »eller organisationen har fået tilladelse, jf. § 4, *stk. 1*.«

9. I § 5, *stk. 3*, indsættes før »3 år«: »op til«, og i *nr. 1* ændres »er omfattet af« til: »har fået tilladelse efter«.

10. I § 5, *stk. 4*, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

11. I § 6, *stk. 1*, ændres »§ 5, *stk. 3*« til: »§ 5, *stk. 4*.«

12. I § 6, *stk. 2*, ændres »§ 5, *stk. 2*, nr. 1-3« til: »§ 5, *stk. 3*.«

13. § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Nævnets yderligere medlemmer beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation, Dansk Erhverv, For-

brugerrådet Tænk og Rigspolitiet. Det medlem, der beskikkes efter indstilling fra Rigspolitiet, skal have særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.«

14. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Beskikkelsen af nævnets formand, medlemmer og stedfortrædere for disse er betinget af, at de pågældende sikkerhedsgodkendes, og at godkendelsen opretholdes i hele embedsperioden.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

15. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1,« til: »og de organisationer, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 1,«, og »§ 5, stk. 2,« ændres til: »§ 5, stk. 3,«.

16. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om et strafbart forhold, skal Indsamlingsnævnet anmelde forholdet til politiet.

Stk. 4. Indsamlingsnævnet skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis nævnet er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

17. § 11, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 5, nr. 3, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen.

Stk. 4. Har en indsamler gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik, kan nævnet tilbagekalde indsamlerens tilladelse til at foretage indsamling.«

18. § 14, stk. 1, nr. 2-4, affattes således:

»2) 10.200 kr. i forbindelse med indgivelse af ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1.

3) 16.800 kr. pr. landsdækkende husindsamling, jf. § 5, stk. 3.

4) 8.400 kr. pr. regional husindsamling, jf. § 5, stk. 3.«

19. I § 14, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 5, stk. 2« til: »§ 5, stk. 3«.

20. I § 14, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »stk. 1, nr. 1 og 3-7,« til: »stk. 1, nr. 1-7,«.

21. I § 16, stk. 1, indsættes efter »§ 3, stk. 1 og 3,«: »§ 4, stk. 1,«.

22. I § 16 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 11, stk. 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2020.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 4, finder anvendelse fra den 1. august 2020. Indtil den 1. august 2020 finder de hidtil gældende regler i § 4, stk. 1, i lov om indsamling m.v. anvendelse.

Stk. 3. Organisationer, som før lovens ikrafttræden har fået tilladelse til at foretage husindsamling i henhold til § 5, stk. 3, eller gadeindsamling i henhold til § 6, stk. 2, i den hidtil gældende affattelse af lov om indsamling m.v., anses efter lovens ikrafttræden for at have fået en tilladelse i henhold til § 1, nr. 4, og kan efter lovens ikrafttræden og indtil udløbet af tilladelsen foretage almindelig indsamling samt hus- og gadeindsamling i samme form og udstrækning, hvortil tilladelsen er givet.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ny tilladelsesordning for almennyttige organisationer mv.

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Tilladelseskrav mv.

2.1.1.2. Krav om regnskabsaflæggelse

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Lovforslagets udformning

2.2. Hus- og gadeindsamling

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3. Lovforslagets udformning

2.3. Ændring af Indsamlingsnævnets sammensætning og opgaver

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.3. Lovforslagets udformning

2.4. Overtrædelse af god indsamlingskik

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.3. Lovforslagets udformning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Indsamlinger til bl.a. velgørende formål er værdifulde og spiller en vigtig rolle for mennesker og samfund verden over. Derfor er det også vigtigt, at indsamlingsområdet er præget af sikkerhed og gennemsigtighed. Det skal

være trygt at donere midler til organisationer, og der skal være vished om, at de indsamlede midler anvendes til det angivne formål og ikke misbruges til ulovlige formål. Det gælder ikke mindst hvidvask og terrorfinansiering.

Indsamlingsområdet forudsætter en høj grad af tillid, og det er i dag også sådan, at bidragydere generelt kan stole på, at de indsamlede midler anvendes til det angivne, lovlige formål. Desværre oplever myndighederne dog, at indsamlingssystemet af nogle få udnyttes til at samle ind til ulovlige formål. Endvidere har internettet og de sociale medier gjort det lettere at igangsætte og nå bredt ud med en ulovlig indsamling.

Hertil kommer anbefalingerne fra The Financial Action Task Force (herefter FATF), der er et mellemstatsligt samarbejde, som udvikler og fremmer bekæmpelsen af særligt hvidvask og terrorfinansiering. 36 lande, herunder Danmark, er medlem af FATF. Det fremgår af FATF's anbefaling nr. 8, at landene bl.a. skal vurdere, om deres regler om non-profit organisationer (herefter NPO'er) er tilstrækkelige til at bekæmpe terrorfinansiering. Desuden skal landene iværksætte målrettede, risikobaserede og proportionale tiltag til at bekæmpe terrorfinansiering gennem NPO'er.

FATF gennemførte i 2016/2017 en undersøgelse af, om Danmark overholder FATF's anbefalinger og målsætninger. I forlængelse heraf offentliggjorde FATF i august 2017 en rapport, der bl.a. indeholder skarp kritik af Danmarks indsats i forhold til anbefaling nr. 8. Danmark har som udgangspunkt tre år til at imødekomme de kritikpunkter, som FATF har peget på i rapporten.

Lovforslaget har på den baggrund til formål at styrke kontrollen med indsamlinger og imødekomme FATF's kritik med henblik på at øge trygheden for bidragydere og styrke forebyggelsen af ulovlige indsamlinger. Det er på den ene side vigtigt at fastholde et smidigt indsamlingssystem, hvor der nemt kan gennemføres indsamlinger til lovlige formål. På den anden side er det nødvendigt at give Indsamlingsnævnet bedre forudsætninger for at identificere og reagere på situationer, hvor der er en risiko for misbrug.

Med lovforslaget foreslås det bl.a., at der indføres en ny tilladelsesordning for almennyttige organisationer mv., så disse fremover vil skulle have Indsamlingsnævnets tilladelse til at foretage indsamlinger. Som et andet hovedelement foreslås det, at der sker en ændring af Indsamlingsnævnets sammensætning og opgaver, så nævnet i højere grad bliver i stand til at identificere mulige tilfælde af hvidvask eller terrorfinansiering og underrette re-

levante myndigheder i tilfælde af mistanke om ulovlige forhold. Det foreslås herudover at skærpe reglerne for overtrædelse af god indsamlingsskik.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ny tilladelsesordning for almennyttige organisationer mv.

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Tilladelseskrav mv.

Lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 (herefter indsamlingsloven) finder anvendelse på indsamlinger, hvorved forstås enhver form for opfordring til at yde bidrag til et forud angivet formål, jf. lovens § 1, stk. 1.

Efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, kan en indsamling først iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen. Ved ansøgning om tilladelse skal formålet med indsamlingen anføres. I forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilladelse til indsamling skal der betales et beløb på 1.100 kr. (2019-niveau), jf. indsamlingslovens § 14, stk. 1, nr. 1. Beløbet tilbagebetales, hvis ansøgningen ikke imødekommes, jf. stk. 2. Indsamlingsnævnets tilladelse til en indsamling har gyldighed i 1 år, medmindre det fremgår af tilladelsen, at den er afgrænset til en kortere periode, jf. lovens § 3, stk. 2.

Når indsamlingen er afsluttet, skal der indsendes regnskab herfor til Indsamlingsnævnet, jf. stk. 4. Overtrædelse af tilladelseskravet straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 16, stk. 1.

Kravet om tilladelse til at foretage indsamling blev indført ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.) og erstattede den hidtil eksisterende anmeldelsesordning.

Organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan imidlertid foretage indsamlinger uden tilladelse og efterfølgende indsendelse af regnskab, hvis organisationen indsender en række oplysninger til Indsam-

lingsnævnet, jf. lovens § 4, stk. 1. Organisationen skal således indsende oplysninger om navn og adresse på organisationen, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger, og til hvilke formål indsamlede midler anvendes, jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3. Det følger endvidere af § 3, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 820 af 27. juni 2014 om indsamling m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1229 af 24. oktober 2018 (herefter indsamlingsbekendtgørelsen), at organisationen skal indsende oplysninger om navn og adresse på organisationen, herunder hvem der kan tegne organisationen.

Organisationer omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, er organisationer, som er godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, om bl.a. almenevelgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund.

Organisationen skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse bortfalder, eller hvis forholdene i de indsendte oplysninger ændrer sig, jf. stk. 2. Organisationen skal endvidere indsende årsregnskab til Indsamlingsnævnet, jf. stk. 3.

Organisationer omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, skal årligt betale 3.300 kr. (2019-niveau) til Indsamlingsnævnet, jf. lovens § 14, stk. 1, nr. 2. Det følger af indsamlingsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, at betalingen skal ske årligt og første gang senest i forbindelse med, at organisationen fremsender oplysninger om organisationen og organisationens indsamlinger til Indsamlingsnævnet. Betalingen vedrører kalenderåret. Betalingen i følgende år skal ske inden udgangen af januar.

Undtagelsen af organisationerne fra kravet om anmeldelse (nu tilladelse) blev indført ved indsamlingsloven fra 2014 ud fra en betragtning om, at mange almennyttige organisationer – sideløbende med de tidsbegrænsede indsamlinger – ligeledes foretager indsamlinger til fordel for organisationens overordnede formål, som sker fortløbende uden tidsbegrænsning. En organisation ville således ofte skulle anmelde flere indsamlinger i årets løb, hvilket fandtes unødigt tidskrævende, jf. side 82-83 i betænkning nr. 1532/2012 om indsamlinger (herefter betænkningen).

På den baggrund foreslog Udvalget om revision af reglerne om offentlige indsamlinger (herefter udvalget), at visse organisationer skulle have mulighed for at foretage indsamling uden forudgående anmeldelse til Indsamlingsnævnet. Efter udvalgets opfattelse skulle det imidlertid sikres, at muligheden for kontrol mv. fortsat blev tilgodeset. Der skulle således være den fornødne sikkerhed for, at indsamlede midler blev anvendt i overensstem-

melse med formålet, at der var regnskabsmæssig kontrol, og at det var muligt for bidragyderne at få kendskab til organisationens årsregnskab mv.

Udvalget fandt, at en adgang til at foretage indsamling uden anmeldelse ville være en afbureaukratisering og en fordel for de pågældende organisationer, som således ikke ville skulle foretage anmeldelse hver gang, der blev iværksat en indsamling, men kun en efterfølgende afrapportering. Ordningen vurderedes samtidig at have fordele for myndighederne, som ikke længere ville skulle modtage, registrere og anerkende anmeldte indsamlinger i samme omfang som tidligere.

Udvalget overvejede herefter, hvilke organisationer mv. som skulle have adgang til at foretage indsamling uden anmeldelse. Udvalget gennemgik i den forbindelse ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, for at undersøge, om det kunne være relevant at hente inspiration i denne lovgivning.

Betingelserne for at opnå godkendelse efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, er fastsat i bekendtgørelse nr. 1656 af 19. december 2018 om godkendelse m.v. efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, og § 12, stk. 3, af almenvælgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund her i landet eller i et andet EU/EØS-land. Generelt sikrer betingelserne for godkendelse, at disse organisationer har en adresse i Danmark, eller at organisationer hjemmehørende i et andet EU/EØS-land er godkendt som almenvælgørende eller almennyttig i landet, og at organisationens formål ifølge vedtægterne er almenvælgørende eller almennyttigt. Herudover sikrer betingelserne, at organisationen har en vis størrelse og kapacitet. Det er Skattestyrelsen, der vurderer, om en forening mv. kan godkendes i henhold til enten ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, ligesom styrelsen påser, om godkendelsesbetingelserne fortsat er opfyldt, jf. bekendtgørelsens § 8.

Udvalget lagde til grund, at almenvælgørende eller almennyttige formål er lovlige, hvorfor udvalget fandt, at godkendelse efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 3, ville give den fornødne sikkerhed for, at de indsamlede midler gik til lovlige formål. Udvalget foreslog på den baggrund, at organisationer godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, skulle være undtaget fra anmeldelsespligten, men at disse organisationer skulle forpligtes til at indsende en række oplysninger til Indsamlingsnævnet. Udvalget foreslog endvidere, at organisationerne skulle forpligtes til at udarbejde et årsregnskab og en årsberetning, som efter regnskabsårets afslutning skulle indsen-

des til Indsamlingsnævnet med henblik på kontrol af, om midlerne var anvendt i overensstemmelse med formålet.

Justitsministeriet tilsluttede sig udvalgets overvejelser, og den særlige ordning for visse organisationer blev gennemført i overensstemmelse med udvalgets forslag.

2.1.1.2. Krav om regnskabsaflæggelse

De nærmere regler for ansøgning og indsendelse af regnskab fremgår af indsamlingsbekendtgørelsen.

Det følger af indsamlingsbekendtgørelsens § 7, stk. 1, at indsamlede midler skal indsættes på en konto i et pengeinstitut. Kontoen skal være oprettet til dette særlige formål. Organisationer, der er omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, kan dog indsætte indsamlede midler på en konto, der giver mulighed for, at de indsamlede midler kan adskilles fra hinanden og fra andre midler på kontoen. Midlerne kan dog også anbringes i obligationer, hvori myndiges båndlagte arv kan anbringes.

Kravet om, at indsamlede midler skal indsættes på en konto i et pengeinstitut, indebærer, at pengeinstituttet skal iagttage reglerne i lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 553 af 7. maj 2019 (herafter hvidvaskloven). Det gælder bl.a. reglerne om kundekendskab, undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt i hvidvasklovens kapitel 5 (§§ 25-30).

Der skal føres behørigt regnskab over samtlige indtægter og udgifter forbundet med en indsamling. I regnskabet skal såvel udgifterne ved administrationen som anvendelsen af overskuddet være specificeret, jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 8, stk. 1.

Organisationer, der er omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, skal udarbejde et årsregnskab, der skal indsendes til Indsamlingsnævnet efter regnskabsårets afslutning, jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 8, stk. 2. Årsregnskabet skal indeholde en beretning, der beskriver, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, samt væsentlige begivenheder eller aktiviteter i forbindelse med årets indsamlinger, jf. § 8, stk. 4, 1. pkt.

Overstiger det indsamlede beløb 50.000 kr., skal regnskabet revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Revisor påser, at der foreligger fornøden dokumentation, herunder i forhold til udgifterne til administration og anvendelsen af overskuddet, jf. stk. 6.

Regnskabet skal som udgangspunkt inden seks måneder efter indsamlingens afslutning sendes til Indsamlingsnævnet med henblik på kontrol og offentliggørelse på nævnets hjemmeside. Har indsamleren en hjemmeside, skal regnskabet endvidere offentliggøres her, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1. Indsamlingsnævnet kan i forbindelse med kontrol af regnskabet kræve yderligere oplysninger fra indsamleren, jf. stk. 5.

Overtrædelse af regnskabskravene straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. bekendtgørelsens § 20, stk. 1.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Et af de væsentligste kritikpunkter i FATF's rapport om Danmark fra 2017 vedrører den eksisterende ordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, hvorefter organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, er undtaget kravet om forudgående tilladelse til at foretage indsamlinger. Dette skal ses i sammenhæng med, at FATF vurderer, at NPO'er udgør den største risiko i forhold til terrorfinansiering. FATF definerer NPO'er som en juridisk person eller organisation, der primært beskæftiger sig med at indsamle eller uddele midler til velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige eller sociale formål eller at drive anden velgørende virksomhed. Netop sådanne organisationer vil ofte være omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, og vil dermed kunne samle ind uden tilladelse fra Indsamlingsnævnet.

Det er ligeledes de danske myndigheders vurdering, at NPO'er udgør en særlig risiko i forhold til terrorfinansiering. Dette gælder også enkelte af de organisationer, der har opnået godkendelse efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, og som altså i dag kan foretage indsamling uden tilladelse fra Indsamlingsnævnet.

Det er i lyset heraf Justitsministeriets vurdering, at der er behov for at styrke kontrollen med de organisationer, der er omfattet af ordningen i indsamlingslovens § 4, stk. 1, med henblik på i højere grad at sikre, at der ikke samles ind til ulovlige formål, herunder hvidvask og finansiering af terrorisme. Det vil efter Justitsministeriets opfattelse forudsætte en forudgående kontrol

med organisationerne, således at Indsamlingsnævnet forud for iværksættelse af en indsamling kontrollerer, at der samles ind til lovlige formål.

Justitsministeriet finder, at der ved en ændring af den eksisterende ordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, bør tages højde for, at de organisationer, der er omfattet af ordningen i dag, i vidt omfang samler ind til velgørende formål, og at indsamlingerne sker fortløbende uden tidsbegrænsning, hvilket også var baggrunden for at indføre en særlig ordning for disse organisationer, jf. ovenfor. Der skal således findes en passende balance mellem hensynet til behovet for øget kontrol over for hensynet til ikke at pålægge organisationerne unødvendige byrder.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at organisationer, der er godkendt af skatteministeren efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, ikke bør underlægges det almindelige tilladelseskrav efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, hvorefter Indsamlingsnævnet skal give tilladelse til hver enkelt indsamling. Der bør således fortsat gælde en særlig ordning for sådanne organisationer.

På baggrund heraf bør der efter Justitsministeriets vurdering indføres en ordning, hvor de pågældende organisationer kan få tilladelse fra Indsamlingsnævnet til at foretage indsamling for en nærmere afgrænset periode. Der vil i forhold til periodens længde kunne søges inspiration i de gældende regler for hus- og gadeindsamling, hvorefter en tilladelse hertil gælder for 3 år ad gangen. En periode på 3 år findes efter Justitsministeriets opfattelse passende i forhold til på den ene side at sikre øget kontrol med organisationerne ved, at Indsamlingsnævnet efter en vis periode foretager en fornyet vurdering af organisationen og på den anden side, at organisationerne for en periode kan samle ind til det oplyste formål uden at skulle have tilladelse til hver enkelt indsamling.

Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt at tilpasse betalingsordningen i indsamlingslovens § 14, stk. 1, nr. 2, så der i forbindelse med indgivelse af en ansøgning skal ske betaling for hele den periode, som tilladelsen dækker.

Med henblik på at sikre, at den særlige ordning forbeholdes veletablerede organisationer, bør der efter Justitsministeriets opfattelse stilles krav om, at organisationen har eksisteret en vis årrække, og at organisationen indsender organisationens vedtægter til Indsamlingsnævnet. Indsamlingsnævnet vil

kunne anvende vedtægterne til kontrolformål, herunder kontrol af, hvor længe organisationen har været etableret.

De gældende regler i indsamlingslovens § 4, stk. 2-4, som indebærer, at organisationen skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse bortfalder, eller hvis der sker ændringer i forhold til de indsendte oplysninger, bør efter Justitsministeriets opfattelse videreføres. Organisationen bør ligeledes fortsat indsende årsregnskab til nævnet med henblik på nævnets kontrol af, at indsamlede midler anvendes i overensstemmelse med det oplyste (lovlige) formål. Justitsministeriet finder ligeledes, at de pågældende organisationer fortsat bør være undtaget fra kravet om at indsende regnskab for hver enkelt indsamling.

Justitsministeriet finder imidlertid, at organisationerne bør pålægges at give Indsamlingsnævnet oplysninger om de enkelte indsamlinger, så nævnet kan føre den nødvendige kontrol. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at kravene til organisationernes årsregnskab bør skærpes, således at organisationerne heri skal angive oplysninger om de enkelte indsamlinger og indsamlingsresultatet.

Hvis organisationen ikke orienterer Indsamlingsnævnet om bortfald af skatteministerens godkendelse eller ændringer i de indsendte oplysninger, eller hvis organisationen ikke indsender årsregnskab, bør Indsamlingsnævnet efter Justitsministeriets opfattelse have adgang til at tilbagekalde organisationens tilladelse til at samle ind. Tilsvarende bør gælde, hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. En tilladelse bør som minimum skulle tilbagekaldes i forbindelse med nævnets anmeldelse af en organisation til politiet.

Endelig er det Justitsministeriets opfattelse, at indsamling foretaget uden tilladelse efter den foreslåede ordning for almennyttige organisationer mv. på samme måde som manglende tilladelse efter den gældende § 3, stk. 1, bør straffes med bøde.

2.1.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at indsamlingslovens § 4, stk. 1, ophæves og erstattes af en ordning, hvorefter Indsamlingsnævnet efter ansøgning kan meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage indsamlinger, hvis ansøgeren er en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at mod-

tage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og organisationen har eksisteret i mindst 10 år.

Forslaget indebærer, at organisationer, der i dag er omfattet af den gældende orienteringsordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, men som ikke har eksisteret i 10 år, fremover vil skulle have en almindelig tilladelse efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, ligesom organisationen vil skulle indsende regnskab for den enkelte indsamling, jf. den foreslåede bestemmelse i indsamlingslovens § 3, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 3. Der vil således fremover være færre organisationer, der vil være omfattet af den særlige ordning i den foreslåede § 4, stk. 1.

Det foreslås indsat som § 4, stk. 2, at ansøgningen – ligesom i dag – skal indeholde oplysninger om navn og adresse på organisationen, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger, og til hvilke formål indsamlede midler anvendes. Som noget nyt foreslås det, at organisationen skal indsende organisationens seneste årsregnskab med henblik på, at oplysningerne heri i givet fald kan indgå i Indsamlingsnævnets kontrol af, om det oplyste formål med indsamlingen er lovligt. Herudover foreslås det, at det krav om, at organisationen skal oplyse, hvem der kan tegne organisationen, der i dag følger af indsamlingsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1, indsættes i lovbestemmelsen.

Det foreslås, at organisationer omfattet af den foreslåede § 4, stk. 1, fortsat undtages fra kravet om at indsende regnskab for hver enkelt indsamling.

Det foreslås indsat som § 4, stk. 3, at Indsamlingsnævnet i forbindelse med ansøgningen foretager en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. § 10. Formålet med forslaget er at sikre, at Indsamlingsnævnet foretager en selvstændig prøvelse af formålet og at præcisere, at denne pligt indtræder allerede ved behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling. Indsamlingsnævnet vil ikke kunne give en organisation en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, hvis nævnet har kendskab til, at politiet har en igangværende undersøgelse af indsamlinger, der er iværksat af den pågældende organisation.

Indsamlingslovens § 4, stk. 2-4, foreslås opretholdt som stk. 4-6. Det indebærer, at en organisation, der har fået en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse nævnt i stk. 1, bortfalder, eller hvis forholdene, der er oplyst i forbindelse med ansøgningen, ændres, ligesom organisationen skal indsende årsregn-

skab til Indsamlingsnævnet. Det foreslås således, at organisationer omfattet af den foreslåede § 4, stk. 1, fortsat undtages fra kravet om at indsende regnskab for hver enkelt indsamling. Som noget nyt foreslås det, at årsregnskabet skal indeholde oplysninger om, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, herunder indsamlingsresultatet for de enkelte indsamlinger. Det følger i dag af indsamlingsbekendtgørelsens § 8, stk. 4, at organisationens regnskab skal indeholde en beretning, der beskriver, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget. Det foreslås således, at organisationen skal specificere oplysningerne om hver enkelt indsamling og resultatet heraf. Herudover skal organisationen på en for offentligheden let tilgængelig måde oplyse, hvilke indsamlinger der er iværksat.

Foruden de nævnte ændringer af indsamlingslovens § 4 forudsættes kravene til årsregnskabet i indsamlingsbekendtgørelsen skærpet med henblik på, at Indsamlingsnævnet får bedre mulighed for at kontrollere, om indsamlede midler anvendes til ulovlige formål som f.eks. hvidvask eller terrorfinansiering. Det forudsættes i den forbindelse, at der bl.a. vil blive fastsat krav om, at årsregnskabet skal indeholde oplysninger om den enkelte indsamlings indtægter og udgifter, samt hvor meget der er anvendt til indsamlingens formål.

Herudover foreslås det med den foreslåede § 4, stk. 7, at Indsamlingsnævnet tilbagekalder organisationens tilladelse, hvis organisationen tilsidesætter betingelserne i stk. 4-6 om efterfølgende orientering af Indsamlingsnævnet ved ændringer mv., eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. En tilladelse vil som minimum skulle tilbagekaldes i forbindelse med nævnets anmeldelse af en organisation til politiet.

Det foreslås endvidere, at organisationer skal betale 10.200 kr. i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation efter de gældende regler skal betale 3.300 kr. årligt (2019-niveau). Beløbet svarer dermed til tre årlige betalinger af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år. Beløbet vil – ligesom i dag – blive reguleret årligt efter den gældende § 14, stk. 3.

Endelig foreslås det, at overtrædelse af kravet om forudgående tilladelse fra Indsamlingsnævnet sanktioneres med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4, 6, 7, 18 og 21, og bemærkningerne hertil.

2.2. Hus- og gadeindsamling

2.2.1. Gældende ret

Indsamlingsloven indeholder i § 5, stk. 1, et generelt forbud mod husindsamling. Ved husindsamling forstås traditionelle dør-til-dør-indsamlinger, som er kendetegnet ved, at befolkningen opsøges personligt på deres private bopæl med opfordring til at yde bidrag til et givent formål. Telefoniske henvendelser med opfordring til at yde bidrag er ligeledes omfattet af forbuddet, uanset om opringningen sker, mens personen er på sin bopæl eller et andet sted.

Der gælder et tilsvarende generelt forbud mod gadeindsamling, jf. lovens § 6, stk. 1. Ved gadeindsamling forstås en indsamling, hvor der rettes personlig henvendelse til befolkningen på åben gade eller andre offentlige steder med opfordring til at yde bidrag til et konkret formål. Opstilling af en indsamlingsbøsse i f.eks. et supermarked betragtes ikke som gadeindsamling.

Forbuddet mod hus- og gadeindsamling har til formål at beskytte befolkningen mod de gener, der kan være forbundet med at blive opsøgt i sit hjem, pr. telefon eller på offentlige steder med opfordring til at yde bidrag til forskellige formål.

Det følger imidlertid af indsamlingslovens § 5, stk. 3, at Indsamlingsnævnet efter ansøgning kan meddele tilladelse for 3 år ad gangen til foretagelse af én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed. Det er en betingelse, at ansøgeren er en organisation omfattet af § 4, stk. 1, at organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og at organisationen har den fornødne folkelige forankring. Tilladelse til at foretage husindsamling indebærer, at ansøgeren på dagen også kan foretage gadeindsamling, jf. stk. 4.

Baggrunden for at afgrænse adgangen til hus- og gadeindsamling til organisationer omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, var at sikre, at hus- og gadeindsamling alene foretages i et vist nærmere afgrænset omfang, og at denne type indsamlinger på den måde forbeholdes organisationer, hvis midler anvendes i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed

til fordel for en større kreds af personer. Betingelsen medfører endvidere, at skattemyndighederne udøver en vis form for kontrol med organisationen, jf. side 97-98 i betænkningen.

Hensynet bag kravet om, at indsamlingen skal indbringe et godt indsamlingsresultat er, at hvis befolkningen forstyrres på deres bopæl, måtte det efter udvalgets opfattelse som minimum kræves, at de indsamlede midler ikke drukner i administrationsomkostninger, jf. side 98 i betænkningen.

Endelig indebærer betingelsen om folkelig forankring, at hus- og gadeindsamling forbeholdes organisationer af en vis størrelse og kapacitet, og som har en høj kendskabsgrad hos den danske befolkning, jf. side 99 i betænkningen.

Tidsbegrænsningen på 3 år blev fastsat i lyset af, at udvalget fandt, at planlægning og forberedelse af en husindsamling er meget ressourcekrævende og en langstrakt proces, ligesom der kan være en række investeringer, som kan være uhensigtsmæssige, hvis der er stor risiko for, at tilladelsen ikke vil blive givet igen. Omvendt var der efter udvalgets opfattelse behov for en tidsbegrænsning, idet det forudsættes, at der ikke foretages mere end ca. 10 husindsamlinger årligt, og at det derfor uden en tidsbegrænsning ikke ville være muligt for nye organisationer at få adgang til at foretage husindsamling, jf. side 99-100 i betænkningen.

Indsamlingsnævnet kan ligeledes i særlige tilfælde efter ansøgning meddele tilladelse til at foretage gadeindsamling, hvis ansøgeren opfylder betingelserne for at foretage husindsamling. Ved særlige tilfælde forstås f.eks. organisationernes særlige mærkedage eller særlige begivenheder, hvor en gadeindsamling til et bestemt formål må forventes at få en så markant tilslutning hos befolkningen, at tilladelse til gadeindsamling bør gives, herunder f.eks. ved naturkatastrofer. Der er tale om en snæver undtagelsesregel.

Overtrædelse af forbuddet mod hus- og gadeindsamling straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 16, stk. 1.

Uanset forbuddet mod husindsamling kan der efter lovens § 5, stk. 2, foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen efter § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

I lyset af forslaget om at indføre en 3-årig tilladelsesordning for visse organisationer i indsamlingslovens § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er der behov for en ændring af reglerne om hus- og gadeindsamling, da det efter de gældende regler er en forudsætning for at få tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamling, at der er tale om en organisation omfattet af lovens § 4, stk. 1. Herudover gør forslaget om en 3-årig tilladelse til almindelig indsamling for de pågældende organisationer det nødvendigt at overveje den gældende tidsbegrænsning for hus- og gadeindsamlinger.

Formålet med forbuddet mod hus- og gadeindsamling er som anført at beskytte befolkningen mod de gener, der kan være forbundet med denne type indsamlinger. Det bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse fortsat sikres, at hus- og gadeindsamling forbeholdes en nærmere afgrænset gruppe.

Justitsministeriet finder, at hus- og gadeindsamling fortsat bør være forbeholdt organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at hus- og gadeindsamling bør forbeholdes de organisationer, der har fået en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, og dermed organisationer, der har eksisteret i mindst 10 år. Dermed forbeholdes hus- og gadeindsamling veletablerede organisationer. Det er Justitsministeriets vurdering, at de organisationer, der i dag får tilladelse til husindsamling i vidt omfang er organisationer, som er etableret for mere end 10 år siden, hvorfor det ikke forventes at give anledning til større ændringer i praksis.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at det af hensyn til organisationernes planlægning og ressourceforbrug vil være uhensigtsmæssigt at indføre engangstilladelser til hus- og gadeindsamling. Samtidig vurderes der fortsat at være behov for at tidsbegrænse tilladelser til hus- og gadeindsamling. Justitsministeriet finder den gældende tidsbegrænsning på 3 år passende.

Da det som anført efter Justitsministeriets opfattelse fortsat bør være forbeholdt almennyttige organisationer mv. at foretage hus- og gadeindsamling, vil det i lyset af den foreslåede § 4, stk. 1, være en betingelse for at få tilladelse til hus- og gadeindsamling, at organisationen har fået en 3-årig tilladelse til at foretage indsamling. Der kan derfor opstå situationer, hvor en an-

søgning om tilladelse til hus- og gadeindsamling indgives efter organisationen har fået en 3-årig tilladelse til almindelig indsamling.

Med henblik på at sikre, at en tilladelse til hus- og gadeindsamling ikke gives for en længere periode end organisationens tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, bør en tilladelse til hus- og gadeindsamling efter Justitsministeriets opfattelse kunne gives for en kortere periode end 3 år.

De gældende betingelser for at kunne foretage hus- og gadeindsamling bør endvidere opretholdes med henblik på at sikre, at denne type indsamlinger forbeholdes organisationer med en vis folkelig forankring, ligesom der fortsat bør stilles krav om et godt indsamlingsresultat.

2.2.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at tilladelse til hus- og gadeindsamling forbeholdes de organisationer, der har fået tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4. Det vil herefter alene være organisationer, der har eksisteret i mindst 10 år, der vil kunne få tilladelse til husindsamling.

Det foreslås endvidere, at den gældende tidsbegrænsning på 3 år for tilladelser til hus- og gadeindsamling ændres, så en sådan tilladelse kan gives for op til 3 år ad gangen. Hermed sikres det, at en tilladelse til husindsamling også vil kunne gives for en kortere periode end 3 år. En tilladelse til husindsamling skal således afgrænses, så den udløber samtidig med den almindelige tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1.

Hvis en ansøgning om tilladelse til husindsamling indgives samtidig med en ansøgning om en 3-årig tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, og ansøgeren opfylder de nødvendige betingelser, kan tilladelserne gives for den samme 3-årige periode.

De gældende betingelser for at få tilladelse til husindsamling videreføres.

Herudover foreslås det, at organisationer skal betale 16.800 kr. pr. landsdækkende husindsamling. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation i dag skal betale 49.400 kr. (2019-niveau) for en 3-årig tilladelse til at foretage én årlig landsdækkende husindsamling. Beløbet svarer dermed nogenlunde til én årlig betaling af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år. Beløbet vil – ligesom i dag – blive reguleret årligt efter den gældende § 14, stk. 3. På samme måde foreslås det, at organisationer skal be-

tale 8.400 kr. pr. regional husindsamling. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation i dag skal betale 24.700 kr. (2019-niveau) for en 3-årig tilladelse til at foretage én årlig regional husindsamling. Beløbet svarer dermed nogenlunde til én årlig betaling af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år.

Det foreslås endvidere, at Indsamplingsnævnet – på samme måde som i dag – i særlige tilfælde kan give tilladelse til gadeindsamling, hvis betingelserne for husindsamling er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, 12 og 18, og bemærkningerne hertil.

2.3. Ændring af Indsamplingsnævnets sammensætning og opgaver

2.3.1. Gældende ret

Indsamplingsnævnets sammensætning og opgaver fremgår af indsamplingslovens kapitel 5 (§§ 9-13) og bekendtgørelse nr. 895 af 18. juli 2014 om forretningsordenen for Indsamplingsnævnet (herefter Indsamplingsnævnets forretningsorden), mens reglerne for Indsamplingsnævnets kontrol af regnskaber mv. fremgår af indsamplingsbekendtgørelsens kapitel 2 (§§ 7-9).

Indsamplingsnævnet består af en formand, der skal være jurist, og yderligere fire medlemmer. To af medlemmerne beskikkes efter indstilling fra Indsamplingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), et medlem beskikkes efter indstilling fra Dansk Erhverv, og et medlem beskikkes efter indstilling fra Forbrugerrådet (nu Forbrugerrådet Tænk), jf. lovens § 9, stk. 1. Medlemmerne og stedfortrædere for disse, der udpeges efter samme regler, beskikkes for 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted, jf. stk. 2.

Indsamplingsnævnet blev oprettet ved indsamplingsloven fra 2014, hvor opgaverne på indsamlingsområdet blev overført fra politiet til nævnet. Justitsministeriet havde forinden i forbindelse med politi- og domstolsreformen vurderet, at området med offentlige indsamlinger ikke skulle overføres fra politiet, da politiet på dette område udførte opgaver af politimæssig relevans bl.a. i forbindelse med kontrollen af indsamlede midler. Udvalget overvejede imidlertid i forbindelse med udarbejdelsen af indsamplingsloven, om anmeldelse af indsamlinger til en anden myndighed end politiet kunne anses for en lempelse af kontrollen med offentlige indsamlinger. Udvalget tog i den forbindelse stilling til FATF's anbefalinger. Udvalget fandt ikke, at

FATF's anbefalinger var til hinder for, at visse opgaver kunne overføres fra politiet og Justitsministeriet til et nyt indsamlingsnævn.

I forhold til nævnets sammensætning fandt udvalget det på baggrund af nævnets foreslåede arbejdsopgaver ikke nødvendigt, at formanden skulle være dommer. Udvalget lagde herudover afgørende vægt på, at indsamlingsorganisationerne selv blev repræsenteret i nævnet. Udvalget fandt det endvidere af tilsvarende væsentlig betydning, at offentligheden og erhvervslivet blev repræsenteret på lige fod med indsamlingsorganisationerne, idet lovens ordning i høj grad er udtryk for en afvejning af hensynene til indsamlingsorganisationerne, befolkningen og erhvervslivet. Endelig fandt udvalget, at nævnet burde have en begrænset størrelse for at sikre en smidig sagsbehandling og undgå en for dyr drift, jf. betænkningens side 112-113.

Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med indsamlingsloven, og nævnet fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over godkendte indsamlinger efter § 3, stk. 1, og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1, samt godkendte hus- og gadeindsamlinger, jf. lovens § 10, stk. 1. Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt, jf. stk. 2. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om, at midlerne fra en indsamling skal gå til et ulovligt formål, vil Indsamlingsnævnet skulle anmelde forholdet til politiet, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 142 som fremsat, side 37.

Hvis der er foretaget politianmeldelse, optages indsamlingen ikke på fortegnelsen, jf. indsamlingsbekendtgørelsens § 4, stk. 2.

De nærmere regler om Indsamlingsnævnets sammensætning og opgaver fremgår af Indsamlingsnævnets forretningsorden, som er fastsat af justitsministeren efter forhandling med nævnet i medfør lovens § 13, stk. 2.

Det fremgår af forretningsordenens § 11, stk. 3, at nævnet er beslutningsdygtigt, når mindst tre af dets medlemmer er til stede. Nævnets beslutninger træffes efter stemmeflertal, og i tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende, jf. forretningsordenens § 11, stk. 4.

2.3.2. *Justitsministeriets overvejelser*

I FATF's rapport om Danmark fra 2017 kritiseres det, at Indsamlingsnævnet ikke har specifikke procedurer til at sikre, at indsamlingsloven håndhæves, ligesom der efterspørges klarere rammer for koordinering mellem relevante myndigheder.

For at imødekomme kritikken og skabe et øget fokus på det interne myndighedssamarbejde bør det efter Justitsministeriets opfattelse fremgå direkte af lovtæksten, at Indsamlingsnævnet skal foretage anmeldelse til politiet, hvis nævnet får mistanke om strafbare forhold. Endvidere bør det tydeliggøres, at nævnet i tilfælde af mistanke om, at indsamlede midler har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, har pligt til at underrette Hvidvasksekretariatet, der er forankret hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

En sådan pligt til at underrette Hvidvasksekretariatet fremgår endvidere af hvidvasklovens § 26, stk. 1, 1. pkt., hvorefter virksomheder og personer omgående skal underrette SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det forudsættes, at Indsamlingsnævnet følger de formelle regler om underretning, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 1403 af 1. december 2017 om indsendelse af underretninger m.v. til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det følger heraf bl.a., at underretningerne skal indsendes digitalt via www.hvidvask.dk.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at der behov for at styrke nævnets kompetencer for at imødekomme FATF's kritik og gøre Indsamlingsnævnet bedre i stand til at varetage opgaven med at identificere mulige tilfælde af hvidvask eller terrorfinansiering.

Indsamlingsnævnet er i dag sammensat af repræsentanter fra indsamlingsorganisationerne, offentligheden og erhvervslivet, idet loven er udtryk for en afvejning af hensynene til indsamlingsorganisationerne, befolkningen og erhvervslivet. Nævnets medlemmer er således i dag ikke udpeget med særlig viden om eller indsigt i hvidvask- eller terrorfinansieringsområdet for øje. Hertil kommer, at der er en ubalance i nævnets sammensætning, idet indsamlingsorganisationerne er repræsenteret med to medlemmer, mens of-

fentligheden og erhvervslivet alene er repræsenteret med et medlem hver.

Justitsministeriet finder derfor, at Indsamlingsnævnets sammensætning bør ændres, så der dels skabes bedre balance i nævnet, dels tilføres nævnet kompetencer, som i højere grad gør nævnet i stand til at identificere mulige tilfælde af hvidvask eller terrorfinansiering. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at et af de medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra ISOBRO, i stedet bør være et medlem med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering samt med kompetencer inden for tilsyn og kontrol med regnskaber. Medlemmet bør efter Justitsministeriets opfattelse beskikkes efter indstilling fra Rigspolitiet.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at karakteren af de oplysninger, som kan tilgå nævnet, kan begrunde, at der fremover stilles krav om, at nævnets formand, medlemmer og stedfortrædende medlemmer kan sikkerhedsgodkendes, og at sikkerhedsgodkendelsen kan opretholdes i hele embedsperioden. Et krav om sikkerhedsgodkendelse af nævnet vil sikre, at nævnet kan håndtere oplysninger på betryggende vis.

De nærmere regler for Indsamlingsnævnets opgaver, herunder afstemningsregler, forudsættes fortsat fastlagt i Indsamlingsnævnets forretningsorden. Det er Justitsministeriets opfattelse, at nævnets beslutninger fortsat bør træffes efter stemmeflertal, ligesom formandens stemme i tilfælde af stemmelighed fortsat bør være afgørende, jf. forretningsordenens § 11, stk. 4.

2.3.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås indsat i indsamlingsloven, at Indsamlingsnævnet skal anmelde forholdet til politiet, hvis nævnet får mistanke om, at midler fra en indsamling skal gå til et ulovligt formål. Det foreslås samtidig, at nævnet skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis nævnet får mistanke om, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Det forudsættes, at Indsamlingsnævnet foretager underretning i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler for underretninger i medfør af hvidvaskloven, herunder reglerne i bekendtgørelse nr. 1403 af 1. december 2017 om indsendelse af underretninger m.v. til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Der forudsættes ikke ændringer i forhold til indsamlingsbekendtgørelsens bestemmelse om, at politianmeldte indsamlinger ikke optages på Indsamlingsnævnets fortegnelse over godkendte indsamlinger. I tilfælde af, at Ind-

samlingsnævnet foretager politianmeldelse, vil nævnet således fortsat skulle fjerne indsamlingen eller organisationen fra fortegnelsen.

Det foreslås endvidere, at Indsamlingsnævnets sammensætning ændres, så nævnets medlemmer – ud over formanden – beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet Tænk og Rigspolitiet. Det foreslås, at det medlem, der beskikkes efter indstilling fra Rigspolitiet, skal have særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Herudover foreslås det, at beskikkelsen af nævnets formand, medlemmer og stedfortrædere for disse er betinget af, at de pågældende sikkerhedsgodkendes, og at godkendelsen opretholdes i hele embedsperioden. Hvis et medlem mister sin sikkerhedsgodkendelse, vil den pågældende ikke længere kunne være medlem af nævnet.

Det bemærkes, at medarbejdere i Indsamlingsnævnets sekretariat (Civilstyrelsen) også fortsat vil skulle sikkerhedsgodkendes i overensstemmelse med Justitsministeriets cirkulære nr. 10338 af 17. december 2014 om sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO eller EU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssig beskyttelsesinteresse i øvrigt (sikkerhedscirkulæret). Det forudsættes, at medarbejderne fremover på samme måde som medlemmerne af nævnet vil skulle sikkerhedsgodkendes til klassifikationsgraden HEMMELIGT.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, 14 og 16, og bemærkningerne hertil.

2.4. Overtrædelse af god indsamlingsskik

2.4.1. Gældende ret

Det følger af indsamlingslovens § 8, stk. 1, at indsamlinger skal foregå i overensstemmelse med god indsamlingsskik.

Efter indsamlingsbekendtgørelsens § 19, stk. 2, udarbejder Indsamlingsnævnet retningslinjer om god indsamlingsskik, der bl.a. indeholder bestemmelser om den respekt, der bør udvises for bidragyderens integritet og handlefrihed samt øvrige organisationers integritet og handlefrihed, den åbenhed, der bør være om organisationens formål, ledelse og økonomi, samt om den troværdighed, der bør være vedrørende indsamlingens formål og

brugen af de indsamlede midler. Retningslinjerne offentliggøres på Indsamplingsnævnets hjemmeside, jf. stk. 3.

Indsamplingsnævnet har i overensstemmelse med indsamplingsbekendtgørelsens § 19 udarbejdet retningslinjer om god indsamlingsskik, som er offentliggjort på nævnets hjemmeside.

Ved udarbejdelsen af indsamplingsloven fra 2014 var der i udvalget enighed om, at der burde fastættes nogle indsamlingsetiske retningslinjer, som skal overholdes af alle, der foretager indsamlinger. Udvalget tilkendegav i den forbindelse, at etiske forskrifter kun bør være af vejledende karakter, idet deres formål er at være retningsgivende for den fremgangsmåde og adfærd, som almindeligvis bør følges, men som ikke nødvendigvis altid skal følges til punkt og prikke, jf. side 108 i betænkningen.

Efter indsamplingslovens § 8, stk. 2, skal klager over overtrædelse af god indsamlingsskik indgives til Indsamplingsnævnet, der træffer afgørelse i sager om overtrædelse af god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 3, nr. 3. Indsamplingsnævnet afgør herefter, om en klage giver tilstrækkelig anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse, jf. lovens § 11, stk. 1. Hvis en klage ikke giver nævnet anledning til kritik, kan sagen afsluttes, uden at Indsamplingsnævnet forinden forelægger klagen for den indklagede, jf. stk. 2. Indsamplingsnævnet kan offentliggøre udtalelser af kritik samt pålægge en indsamler eller hjælpeorganisation at foretage offentliggørelse heraf, jf. stk. 3. Indsamplingsnævnet vurderer, om anden form for offentliggørelse af tilkendegivelsen er påkrævet, f.eks. gennem udsendelse af en pressemeddelelse, jf. side 117 i betænkningen.

Udvalget overvejede sanktionsmulighederne ved overtrædelse af god indsamlingsskik. Udvalget fandt, at en organisations frygt for at få kritik og dermed risikere en væsentlig nedgang i omfanget af indsamlede midler måtte antages at være tilstrækkelig sanktion for organisationen med stor præventiv effekt.

Indsamplingsnævnet kan også af egen drift tage en sag op til behandling, jf. lovens § 10, stk. 4. Det kan ske, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor der i pressen redegøres for relevante sager, men hvor der ikke er indgivet en formel klage til Indsamplingsnævnet, jf. side 117 i betænkningen.

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er – ligesom udvalget bag indsamlingsloven fra 2014 – af den opfattelse, at en organisations frygt for at få kritik har stor præventiv effekt. Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at et pålæg om at offentliggøre en kritisk udtalelse fra Indsamlingsnævnet bør kunne håndhæves for at opnå den ønskede effekt og i højere grad tilskynde til at overholde retningslinjerne om god indsamlingsskik.

Hertil kommer, at FATF i sin rapport har kritiseret, at overtrædelse af god indsamlingsskik ikke er omfattet af sanktionsbestemmelsen i indsamlingslovens § 16, og at kravet om, at indsamlinger skal foretages i overensstemmelse med god indsamlingsskik, derfor ikke kan håndhæves.

Der er derfor efter Justitsministeriets vurdering behov for at præcisere, at Indsamlingsnævnet udtaler kritik, hvis nævnet træffer afgørelse om overtrædelse af god indsamlingsskik. Endvidere finder Justitsministeriet, at en sådan kritisk udtalelse altid bør offentliggøres på nævnets hjemmeside, ligesom indsamleren bør pålægges selv at offentliggøre udtalelsen.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at retningslinjerne om god indsamlingsskik som følge af deres etiske karakter fortsat ikke bør være forbundet med straf i anledning af overtrædelse heraf. Med henblik på at tilskynde til overholdelse af god indsamlingsskik finder Justitsministeriet imidlertid, at en undladelse af at efterkomme et pålæg om offentliggørelse af kritik fra nævnet som udgangspunkt bør sanktioneres med bøde. En tilsvarende ordning kendes fra medieansvarsloven, hvorefter undladelse af at efterkomme et pålæg om offentliggørelse fra Pressenævnet om overtrædelse af god pressekik straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. § 53, stk. 2, i lov bekendtgørelse nr. 914 af 11. august 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1719 af 27. december 2018.

Herudover bør Indsamlingsnævnet efter Justitsministeriets opfattelse ved gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik have adgang til at tilbagekalde indsamlerens tilladelse.

2.4.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i indsamlingslovens § 11, stk. 3, om, at hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler

har overtrådt god indsamlingsskik, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen. Det foreslås indsat som stk. 4, at hvis en indsamler har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik, kan nævnet tilbagekalde indsamlerens tilladelse til at foretage indsamling.

Det foreslås endvidere, at undladelse af at efterkomme pålæg om at offentliggøre kritik straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 17 og 22, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om at indføre en 3-årig tilladelsesordning for almennyttige organisationer mv., der har eksisteret i mindst 10 år, indebærer, at Indsamlingsnævnet fremover hvert 3. år skal behandle organisationens ansøgning fremfor alene at modtage orientering fra organisationen én gang. Samtidig vil organisationer, som tidligere alene har skullet orientere Indsamlingsnævnet om deres indsamlinger, men som ikke har eksisteret i mindst 10 år, fremover skulle søge om tilladelse til hver enkelt indsamling efter indsamlingslovens § 3, stk. 1. Det forventes derfor, at Indsamlingsnævnet vil skulle behandle flere ansøgninger.

Herudover kan forslaget om, at tilladelse til husindsamling kan gives for op til 3 år ad gangen, medføre, at Indsamlingsnævnet oftere vil skulle behandle en ansøgning om tilladelse til husindsamling. Det forventes imidlertid hovedsageligt at gøre sig gældende de første år efter ikrafttrædelsen af loven, da det forventes, at der i vidt omfang vil blive givet 3-årige tilladelser til husindsamling samtidig med udstedelsen af organisationens almindelige 3-årige tilladelse efter § 4, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at der årligt gives tilladelse til ca. 10 landsdækkende husindsamlinger (12 i 2019) og enkelte regionale husindsamlinger.

Der lægges op til at afholde lovforslagets økonomiske konsekvenser inden for Justitsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. september 2019 til den 1. oktober 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Aarhus Retshjælp, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Alzheimerforeningen, Amnesty International Danmark, BetterNow, Børnenes Kontor, Børns Vilkår, Care Danmark, Caremaker, Centralmissionen, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danish Muslim Aid, Danmarks-samfundet, Danmarks Idrætsforbund (DIF), Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkehjælp, Dansk Industri, Dansk Revisorforening, Danske Sømands- og Udlandskirker (DSUK), Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, De samvirkende menighedsplejer, DGI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Offentlige Anklagere, Forsikring & Pension, Frelsens Hær, FSR – danske revisorer, Gigtforeningen, Grænseforeningen, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Hjerteforeningen, HK-Landsklubben Danmarks

Domstole, HK-Landsklubben for Politiet, Indsamlingsnævnet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation ISOBRO, Justitia, Kirkens Korskår, Kommunernes Landsforening (KL), Københavns Retshjælp, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen Evnesvages vel (Landsforeningen LEV), Landsforeningen for sukkersyge (Diabetesforeningen), Landsforeningen til kræftens bekæmpelse (Kræftens Bekæmpelse), Landsorganisationen i Danmark, Landsorganisationen Red Barnet (Red Barnet), Læger uden Grænser (MSF), Mellemlfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Politiets Efterretningstjeneste (PET), Politiforbundet, Realkreditrådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Scleroseforeningen, SOS Børnebyerne, Spillemyndigheden, Syddansk Universitet (Juridisk Institut) og Ældresagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænset	Begrænset
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 3, stk. 1, i lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 (herefter indsamlingsloven), at en indsamling først kan iværksættes, når Indsamplingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. dog § 4, stk. 1. Ved ansøgning om tilladelse til en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres.

Efter lovens § 10, stk. 2, fører Indsamplingsnævnet tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i overensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at hvis Indsamplingsnævnet får mistanke om, at midlerne fra en indsamling skal gå til et ulovligt formål, vil Indsamplingsnævnet skulle anmelde forholdet til politiet, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 142 som fremsat, side 37.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 16, at det indsættes i loven, at Indsamplingsnævnet skal anmelde forholdet til politiet, hvis Indsamplingsnævnet får mistanke om et strafbart forhold.

Med henblik på at præcisere, at Indsamplingsnævnets pligt til at sikre, at formålet med en indsamling er lovligt, indtræder allerede ved behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at foretage indsamling, foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 1, indsat i indsamplingslovens § 3, stk. 1, at Indsamplingsnævnet i forbindelse med ansøgningen foretager en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen. En tilsvarende pligt foreslås indsat i lovens § 4, stk. 3, for så vidt angår ansøgninger om tilladelse efter indsamplingslovens § 4, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Det vil indgå i nævnets vurdering, om ansøgeren tidligere har samlet ind til ulovlige formål.

Hvis Indsamplingsnævnet får mistanke om et strafbart forhold, skal Indsamplingsnævnet som anført anmelde forholdet til politiet, jf. den foreslåede § 10, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 15. Hvis nævnet er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal Indsamplingsnævnet underrette Hvidvasksekretariatet, jf. den foreslåede § 10, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter indsamplingslovens § 3, stk. 3, skal indehaveren af en indsamplingsplatform sikre, at Indsamplingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamplingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1.

Som en konsekvens af, at indsamplingslovens § 4, stk. 1, foreslås ændret til en tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det, at lovens § 3, stk. 3, formuleres således, at indehaveren af en indsamplingsplatform skal sikre, at en indsamling, der oprettes på platformen, har fået tilladelse fra Indsamplingsnævnet efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af indsamplingslovens § 3, stk. 4, at når indsamlingen er afsluttet, skal der indsendes regnskab herfor til Indsamplingsnævnet, jf. dog § 4, stk. 1. Efter § 4, stk. 1, kan en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, foretage indsamlinger uden tilladelse og efterfølgende indsendelse af regnskab, hvis organisationen indsender en række oplysninger til Indsamplingsnævnet. Sådanne organisationer skal i stedet indsende årsregnskab til nævnet, jf. § 4, stk. 3.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at nyaffatte indsamplingslovens § 3, stk. 4, med henblik på at præcisere, at kravet om indsendelse af regnskab for indsamlingen alene gælder, når der er tale om en indsamling efter § 3, stk. 1.

Til nr. 4

Efter den gældende indsamplingslovs § 4, stk. 1, kan organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, foretage indsamlinger uden tilladelse og efterfølgende indsendelse af regnskab, hvis organisationen indsender en række oplysninger til Indsamplingsnævnet, herunder om til hvilke formål

indsamlede midler anvendes. Organisationer omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, er organisationer, som er godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3, om bl.a. almenvælgørende og almennyttige foreninger og religiøse samfund.

Det foreslås med nyaffattelsen af indsamlingslovens § 4, *stk. 1*, at Indsamlingsnævnet efter ansøgning kan meddele tilladelse til at foretage indsamlinger i en periode på 3 år ad gangen, hvis ansøgeren er en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og organisationen har eksisteret i mindst 10 år.

At organisationen skal være godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, betyder fortsat, at organisationen skal være godkendt efter ligningslovens § 8 A eller § 12, stk. 3.

Den foreslåede tilladelsesordning vil derfor omfatte færre organisationer end den eksisterende ordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, og flere organisationer, herunder NPO'er, vil således blive underlagt reglerne i indsamlingslovens § 3, stk. 1, hvorefter der stilles krav om tilladelse for hver enkelt indsamling, ligesom der stilles krav om efterfølgende indsendelse af regnskab for den pågældende indsamling, jf. § 3, stk. 4.

Af det foreslåede § 4, *stk. 2*, fremgår, at en ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1, skal indeholde 1) oplysninger om navn og adresse på organisationen, herunder hvem der kan tegne organisationen, 2) oplysninger om, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger, 3) oplysninger om, til hvilke formål indsamlede midler anvendes, 4) organisationens vedtægter og 5) organisationens seneste årsregnskab.

Som nyt § 4, *stk. 3*, foreslås det angivet, at Indsamlingsnævnet i forbindelse med ansøgningen foretager en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen. Det vil indgå i nævnets vurdering, om organisationen tidligere har samlet ind til ulovlige formål. Hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om strafbare forhold, skal Indsamlingsnævnet som anført anmelde forholdet til politiet, jf. den foreslåede § 10, stk. 3. Hvis nævnet er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal Indsamlingsnævnet underrette Hvidvasksekretariatet, jf. den foreslåede § 10, stk. 4, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 16.

Som en konsekvens af de foreslåede ændringer bliver stk. 2-4 herefter til stk. 4-6. De gældende betingelser i lovens § 4, stk. 2-4, videreføres.

Det vil således fortsat være en betingelse, at en organisation, der har fået en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse nævnt i stk. 1, bortfalder, eller hvis forholdene, der er oplyst i forbindelse med ansøgningen ændres, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, ligesom organisationen skal indsende årsregnskab til Indsamlingsnævnet. Herudover skal organisationen på en for offentligheden let tilgængelig måde oplyse, hvilke indsamlinger der er iværksat.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter indsamlingslovens § 4, stk. 2, skal en organisation meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse nævnt i stk. 1 bortfalder, eller hvis forholdene omfattet af stk. 1, nr. 1-3, ændres.

Med forslaget videreføres bestemmelsen i den gældende § 4, stk. 2, i den foreslåede stk. 4, således at en organisation, der har fået en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis forholdene i de indsendte oplysninger ændres.

Hvis en organisation f.eks. indsamler midler til andre formål, end organisationen har oplyst i forbindelse med ansøgningen, skal organisationen – ligesom i dag – meddele det til Indsamlingsnævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af indsamlingsbekendtgørelsens § 8, stk. 4, at årsregnskaber for organisationer omfattet af indsamlingslovens § 4, stk. 1, skal indeholde en beretning, der beskriver, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget.

Det foreslås indsat som pkt. 2 i indsamlingslovens § 4, stk. 3, der bliver stk. 5, at årsregnskabet skal indeholde oplysninger om, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, herunder indsamlingsresultatet for de enkelte indsamlinger.

Til nr. 7

Det foreslås i § 4, *stk. 7*, at Indsamlingsnævnet tilbagekalder organisationens tilladelse, hvis organisationen tilsidesætter betingelserne i stk. 4-6 om efterfølgende orientering af Indsamlingsnævnet ved ændringer mv., eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt. En tilladelse vil som minimum skulle tilbagekaldes i forbindelse med nævnets anmeldelse af en organisation til politiet.

Nævnet vil således skulle tilbagekalde en tilladelse, hvis organisationen ikke oplyser Indsamlingsnævnet om, at skatteministerens godkendelse er bortfaldet, eller nævnet bliver opmærksom på, at godkendelsen er bortfaldet. Nævnet vil ligeledes skulle tilbagekalde en tilladelse, hvis organisationen oplyser Indsamlingsnævnet om, at de oplysninger, organisationen indsendte i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen om tilladelse, har ændret sig. Herudover vil nævnet skulle tilbagekalde tilladelsen, hvis organisationen ikke indsender årsregnskab. Endelig vil en tilladelse skulle tilbagekaldes, hvis organisationen ikke på en let tilgængelige måde oplyser, hvilke indsamlinger organisationen har iværksat.

En tilladelse vil endvidere skulle tilbagekaldes i forbindelse med nævnets anmeldelse af en organisation til politiet. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis nævnet mistænker, at midler fra en indsamling skal anvendes til ulovlige formål, og nævnet derfor har anmeldt forholdet til politiet, jf. § 10, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 16.

Hvis Indsamlingsnævnet tilbagekalder en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 7, vil organisationen skulle ansøge om en almindelig tilladelse til at iværksætte indsamlinger efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, og indsende regnskab for den enkelte indsamling, jf. § 3, stk. 4, indtil organisationen eventuelt opnår en ny tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1.

Hvis organisationen har igangværende indsamlinger, medfører en tilbagekaldelse efter den foreslåede § 4, stk. 7, at disse ikke lovligt kan videreføres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Indsamlingsloven indeholder i § 5, stk. 1, et forbud mod husindsamling. Der kan imidlertid efter stk. 2 foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen, jf. § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.

Det foreslås, at der uanset forbuddet mod husindsamling kan foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1. Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 4, som ophæver den eksisterende ordning i § 4, stk. 1, og indfører en ny tilladelsesordning.

Til nr. 9

Efter indsamlingslovens § 5, stk. 1, må husindsamlinger ikke finde sted. Indsamlingsnævnet kan imidlertid efter § 5, stk. 3, efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed. Det er efter stk. 3 en betingelse, at ansøgeren er omfattet af § 4, stk. 1, at organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og at organisationen har den fornødne folkelige forankring.

I lyset af forslaget om at ophæve den særlige ordning for visse organisationer i indsamlingslovens § 4 og indføre en 3-årig tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er der behov for en ændring af reglerne om husindsamling, da det efter de gældende regler er en forudsætning for at få tilladelse til at foretage husindsamling, at der er tale om en organisation omfattet af lovens § 4, stk. 1.

Det foreslås, at tilladelse til husindsamling forbeholdes de organisationer, der har fået tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4. Det vil herefter alene være organisationer, der har eksisteret i mindst 10 år, der vil kunne få tilladelse til husindsamling. Dermed forbeholdes husindsamling veletablerede organisationer.

Der foreslås ikke ændringer i de gældende betingelser om et godt indsamlingsresultat, og at organisationen skal have den fornødne folkelige forankring.

Det foreslås endvidere, at en tilladelse til at foretage én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling kan gives for op til 3 år. Hermed

sikres det, at en tilladelse til husindsamling også vil kunne gives for en kortere periode end 3 år. En tilladelse til husindsamling skal således afgrænses, så den udløber samtidig med den almindelige tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1.

Hvis en ansøgning om tilladelse til husindsamling indgives samtidig med en ansøgning om en 3-årig tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, og ansøgeren opfylder de nødvendige betingelser, kan tilladelserne gives for den samme 3-årige periode.

Hvis en organisations tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, tilbagekaldes efter den foreslåede § 4, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, vil organisationen ikke længere opfylde betingelserne for at få tilladelse efter den foreslåede § 5, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at der ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.) blev indsat et nyt stykke i indsamlingslovens § 5, hvorefter stk. 2 blev stk. 3. Henvisningen i lovens § 5, stk. 4, skal derfor ændres, så der henvises til stk. 3 i stedet for stk. 2.

Til nr. 11

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at der ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.) blev indsat et nyt stykke i indsamlingslovens § 5, hvorefter stk. 2 blev stk. 3. Henvisningen i lovens § 6, stk. 1, skal derfor ændres, så der henvises til stk. 4 i stedet for stk. 3.

Til nr. 12

Efter indsamlingslovens § 5, stk. 1, må husindsamlinger ikke finde sted. Indsamlingsnævnet kan imidlertid efter § 5, stk. 3, efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som

iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed. Det er efter stk. 3 en betingelse, at ansøgeren er omfattet af § 4, stk. 1, at organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og at organisationen har den fornødne folkelige forankring.

Der gælder et tilsvarende generelt forbud mod gadeindsamling, jf. lovens § 6, stk. 1. Indsamlingsnævnet kan ligeledes i særlige tilfælde efter ansøgning meddele tilladelse til at foretage gadeindsamling, hvis ansøgeren opfylder betingelserne for at foretage husindsamling, jf. § 6, stk. 2.

I lyset af forslaget om at ophæve den særlige ordning for visse organisationer i indsamlingslovens § 4 og indføre en ny tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, er der behov for en ændring af reglerne om hus- og gadeindsamling, da det efter de gældende regler er en forudsætning for at få tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamling, at der er tale om en organisation omfattet af lovens § 4, stk. 1.

Det foreslås, at en organisation, der har en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, jf. lovforslaget § 1, nr. 4, efter ansøgning kan få Indsamlingsnævnets tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed, hvis organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat.

Med forslaget videreføres den gældende adgang for organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og som har den fornødne folkelige forankring, til at få tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamling, hvis organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat.

Hvis en organisations tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, tilbagekaldes efter den foreslåede § 4, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, vil organisationen ikke længere opfylde betingelserne for at få tilladelse efter den foreslåede § 6, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det følger af indsamplingslovens § 9, stk. 1, at Indsamplingsnævnet består af en formand, der skal være jurist, og yderligere fire medlemmer. To af medlemmerne beskikkes efter indstilling fra Indsamplingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), et medlem beskikkes efter indstilling fra Dansk Erhverv, og et medlem beskikkes efter indstilling fra Forbrugerrådet (nu Forbrugerrådet Tænk), jf. lovens § 9, stk. 1. Medlemmerne og stedfortrædere for disse, der udpeges efter samme regler, beskikkes for 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted, jf. stk. 2.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 895 af 18. juli 2014 om forretningsordenen for Indsamplingsnævnet (herefter Indsamplingsnævnets forretningsorden), at nævnet er beslutningsdygtigt, når mindst tre af dets medlemmer er til stede. Nævnets beslutninger træffes efter stemmeflertal, og i tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende, jf. forretningsordenens § 11, stk. 4.

Med henblik på i videre omfang at kunne identificere en potentiel risiko for hvidvask og terrorfinansiering foreslås det, at Indsamplingsnævnets sammensætning ændres, så nævnets medlemmer – ud over formanden – beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Indsamplingsorganisationernes Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet Tænk og Rigspolitiet. Det foreslås, at det medlem, der beskikkes efter indstilling fra Rigspolitiet, skal have særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

De nærmere regler for Indsamplingsnævnets opgaver, herunder afstemningsregler, forudsættes fortsat fastlagt i Indsamplingsnævnets forretningsorden. Det forudsættes videreført, at nævnets beslutninger træffes efter stemmeflertal, og at det i tilfælde af stemmelighed er formandens stemme, der er afgørende.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det foreslås, at beskikkelsen af nævnets formand, medlemmer og stedfortrædere for disse er betinget af, at de pågældende sikkerhedsgodkendes, og at godkendelsen opretholdes i hele embedsperioden.

Der skal som minimum ske en sikkerhedsgodkendelse til klassifikationsgraden HEMMELIGT i overensstemmelse med Justitsministeriets cirkulære nr. 10338 af 17. december 2014 om sikkerhedsbeskyttelse af informationer af fælles interesse for landene i NATO eller EU, andre klassificerede informationer samt informationer af sikkerhedsmæssig beskyttelsesinteresse i øvrigt (sikkerhedscirkulæret).

Hvis et medlem mister sin sikkerhedsgodkendelse, vil den pågældende ikke længere kunne være medlem af nævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter indsamlingslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., fører Indsamlingsnævnet en offentligt tilgængelig fortegnelse over godkendte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1, samt godkendte indsamlinger, jf. § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2.

Det foreslås, at Indsamlingsnævnet fremover vil skulle føre en fortegnelse over godkendte indsamlinger efter lovens § 3, stk. 1, og over organisationer, der har fået tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1. Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve indsamlingslovens § 4, stk. 1, og indføre en ny tilladelsesordning for almennyttige organisationer mv., jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Fortegnelsen vil således fremover også skulle indeholde de organisationer, der i dag er omfattet af den særlige ordning i § 4, der foreslås ophævet, og som fremover får tilladelse fra nævnet efter den foreslåede § 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Forslaget indeholder endvidere en konsekvensændring som følge af, at der ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.) blev indsat et nyt stykke i indsamlingslovens § 5, hvorefter stk. 2 blev stk. 3. Henvisningen i lovens § 10, stk. 1, 1. pkt., skal derfor ændres, så der henvises til stk. 3 i stedet for stk. 2.

Til nr. 16

Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med indsamlingsloven, jf. lovens § 10, stk. 1. Indsamlingsnævnet fører endvidere tilsyn med, at de indsamlede midler er anvendt i over-

ensstemmelse med det formål, der er angivet i ansøgningen, og at formålet er lovligt, jf. stk. 2. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om, at midlerne fra en indsamling skal gå til et ulovligt formål, vil Indsamlingsnævnet skulle anmelde forholdet til politiet, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 142 som fremsat, side 37.

Det foreslås, at det fremgår direkte af lovteksten, at Indsamlingsnævnet skal foretage anmeldelse til politiet, hvis nævnet får mistanke om strafbare forhold. Endvidere foreslås det, at nævnet i tilfælde af viden om, mistanke om eller rimelig grund til formodning om, at indsamlede midler har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, har pligt til at underrette Hvidvasksekretariatet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det følger af indsamlingslovens § 8, stk. 1, at indsamlinger skal foregå i overensstemmelse med god indsamlingsskik. Bestemmelsen finder også anvendelse for hjælpeorganisationers hvervning af medlemmer ved personlig eller telefonisk henvendelse, jf. lovens § 1, stk. 2.

Indsamlingsnævnet har i overensstemmelse med indsamlingsbekendtgørelsens § 19 udarbejdet retningslinjer om god indsamlingsskik, som er offentliggjort på Indsamlingsnævnets hjemmeside.

Efter indsamlingslovens § 8, stk. 2, skal klager over overtrædelse af god indsamlingsskik indgives til Indsamlingsnævnet. Indsamlingsnævnet afgør herefter, om en klage giver tilstrækkelig anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse, jf. lovens § 11, stk. 1. Hvis en klage ikke giver nævnet anledning til kritik, kan sagen afsluttes, uden at Indsamlingsnævnet forinden forelægger klagen for den indklagede, jf. stk. 2. Indsamlingsnævnet kan offentliggøre udtalelser af kritik samt pålægge en indsamler eller hjælpeorganisation at foretage offentliggørelse heraf, jf. stk. 3.

Indsamlingsnævnet kan også af egen drift tage en sag op til behandling, jf. lovens § 10, stk. 4.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i indsamlingslovens § 11, stk. 3, om, at hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnæv-

net offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen. Det foreslås indsat som stk. 4, at hvis en indsamler har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik, kan nævnet tilbagekalde indsamlerens tilladelse til at foretage indsamling.

Der lægges ikke op til at ændre i retningslinjerne for god indsamlingsskik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Efter indsamlingslovens § 14, stk. 1, skal der i forbindelse med indsamlinger omfattet af loven betales et nærmere angivet beløb afhængigt af, hvilken type indsamling der er tale om. Det følger af stk. 3, at beløbene reguleres årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb afrundes med nærmeste 100 delelige kronebeløb. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Indsamlingsnævnet offentliggør hvert år på nævnets hjemmeside de regulerede beløb for det kommende år, jf. stk. 4.

Der skal betales 3.300 kr. årligt (2019-niveau), hvis organisationen er omfattet af § 4, stk. 1, jf. § 14, stk. 1, nr. 2. Det følger af indsamlingsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, at betaling efter indsamlingslovens § 14, stk. 1, nr. 2, skal ske årligt og første gang senest i forbindelse med fremsendelse af oplysninger til Indsamlingsnævnet. Betalingen vedrører kalenderåret. Betalingen i følgende år skal ske inden udgangen af januar.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås den eksisterende ordning for almenyttige organisationer mv. ophævet, og der foreslås indført en ny tilladelsesordning for disse organisationer. Forslaget indebærer, at organisationerne fremover vil skulle have Indsamlingsnævnets tilladelse til at samle ind, som gives for 3 år ad gangen. I lyset heraf foreslås det, at betalingen skal ske i forbindelse med indgivelse af ansøgningen om den 3-årige tilladelse i stedet for som en årlig betaling. Hermed ensrettes betalingsreglerne for de forskellige typer indsamlinger.

Det foreslås, at organisationerne skal betale 10.200 kr. i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation efter de gældende regler skal betale 3.300 kr. år-

ligt (2019-niveau). Beløbet svarer dermed til tre årlige betalinger af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år.

Der skal i henhold til den gældende § 14, stk. 1, nr. 3, betales 49.400 kr. (2019-niveau) for en 3-årig tilladelse til at foretage én årlig landsdækkende husindsamling, mens der skal betales 24.700 kr. (2019-niveau) for en 3-årig tilladelse til at foretage én regional husindsamling, jf. § 14, stk. 1, nr. 4.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det at videreføre den gældende adgang for organisationer, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og som har den fornødne folkelige forankring, til at få tilladelse til at foretage hus- og gadeindsamling, hvis organisationen kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat.

Det foreslås imidlertid, at en tilladelse til at foretage én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling kan gives for op til 3 år. Forslaget indebærer, at en tilladelse til husindsamling kan gives for en kortere periode end 3 år.

Det foreslås derfor, at organisationer skal betale 16.800 kr. pr. landsdækkende husindsamling. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation i dag skal betale 49.400 kr. (2019-niveau) Beløbet svarer dermed nogenlunde til én årlig betaling af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år. Beløbet vil – ligesom i dag – blive reguleret årligt efter den gældende § 14, stk. 3.

På samme måde foreslås det, at organisationer skal betale 8.400 kr. pr. regional husindsamling. Beløbet er fastsat i lyset af, at en organisation i dag skal betale 24.700 kr. (2019-niveau) for en 3-årig tilladelse til at foretage én regional husindsamling. Beløbet svarer dermed nogenlunde til én årlig betaling af det beløb, der i 2020-niveau ville skulle betales for 3 år. Også dette beløb vil blive reguleret efter de gældende regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at der ved lov nr. 81 af 30. januar 2019 om ændring af lov om indsamling m.v. og lov om fonde og visse foreninger (Indsamlinger blandt juridiske personer, testamentariske dispositioner m.v.) blev indsat et nyt stykke i indsamlingslovens § 5, hvorefter stk. 2 blev stk. 3. Henvisningen i lovens § 14, stk. 1, nr. 5, skal derfor ændres, så der henvises til stk. 3 i stedet for stk. 2.

Til nr. 20

Efter indsamlingslovens § 14, stk. 2, afvises ansøgninger om tilladelse til at foretage indsamling efter § 3, stk. 1, eller hus- og gadeindsamling, hvis der ikke i forbindelse med ansøgningen til Indsamlingsnævnet er betalt et beløb i overensstemmelse med lovens § 14, stk. 1. Hvis en ansøgning afvises, tilbagebetales beløb indbetalt efter § 14, stk. 1.

Som en konsekvens af, at den gældende ordning i § 4, stk. 1, foreslås omdannet til en tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 18, at der i forbindelse med indgivelse af en ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1, skal betales 10.200 kr. Det foreslås derfor med lovforslagets § 1, nr. 20, at ansøgninger efter lovens § 4, stk. 1, – på samme måde som ansøgninger om tilladelse til almindelige indsamlinger og hus- og gadeindsamlinger – afvises, hvis ikke der i forbindelse med ansøgningen er betalt et beløb i overensstemmelse med lovens § 14, stk. 1. Det foreslås endvidere, at beløbet vil skulle tilbagebetales, hvis ansøgningen afvises.

Til nr. 21

Efter indsamlingslovens § 16, stk. 1, straffes bl.a. overtrædelse af det almindelige tilladelseskrav i lovens § 3, stk. 1, med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Der kan efter stk. 3, pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I lyset af forslaget om at ophæve den særlige ordning for visse organisationer i indsamlingslovens § 4, stk. 1, og indføre en 3-årig tilladelsesordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det, at overtrædelse af den foreslåede § 4, stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det indebærer, at hvis en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og som har eksisteret i mindst 10 år, foretager indsamling uden tilladelse efter § 4, stk. 1, vil organisationen kunne straffes med bøde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det følger af indsamlingslovens § 8, stk. 1, at indsamlinger skal foregå i overensstemmelse med god indsamlingsskik. Klager over overtrædelse af god indsamlingsskik indgives til Indsamlingsnævnet, jf. stk. 2. Bestemmelsen finder også anvendelse for hjælpeorganisationers hvervning af medlemmer ved personlig eller telefonisk henvendelse, jf. lovens § 1, stk. 2.

Indsamlingsnævnet har i overensstemmelse med indsamlingsbekendtgørelsens § 19 udarbejdet retningslinjer om god indsamlingsskik, som er offentliggjort på nævnets hjemmeside.

Når Indsamlingsnævnet modtager en klage, afgør nævnet, om klagen giver tilstrækkelig anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse, jf. lovens § 11, stk. 1. Hvis en klage ikke giver nævnet anledning til kritik, kan sagen afsluttes, uden Indsamlingsnævnet forinden forelægger klagen for den indklagede, jf. stk. 2. Indsamlingsnævnet kan offentliggøre udtalelser af kritik samt pålægge en indsamler eller hjælpeorganisation at foretage offentliggørelse heraf, jf. stk. 3. Indsamlingsnævnet kan også af egen drift tage en sag op til behandling, jf. lovens § 10, stk. 4.

Med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i indsamlingslovens § 11, stk. 3, om, at hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen.

I lyset heraf foreslås det, at undladelse af at efterkomme pålæg om at offentliggøre kritik straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2020. Det indebærer bl.a., at Indsamlingsnævnet fra den 1. februar 2020 vil skulle behandle ansøgninger mv. i den ændrede sammensætning af nævnet, der foreslås med lovforslagets § 1, nr. 13. Det gælder også ansøgninger mv., der er indgivet til nævnet inden den 1. februar 2020, men som endnu ikke er færdigbehandlet.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 4, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, først finder anvendelse fra den 1. august 2020. Organisationer omfattet af § 4, stk. 1, vil således kunne indsende ansøgning om en 3-årig tilladelse til Indsamlingsnævnet fra lovens ikrafttræden, men kravet om tilladelse for at kunne foretage indsamling indtræder først den 1. august 2020. Det foreslås endvidere, at de hidtil gældende regler i § 4, stk. 1, i lov om indsamling m.v., finder anvendelse indtil den 1. august 2020. I perioden frem til dette tidspunkt kan de pågældende organisationer således foretage indsamling i overensstemmelse med den gældende orienteringsordning i den hidtil gældende § 4, stk. 1. Baggrunden for, at denne del af lovforslaget træder i kraft den 1. februar 2020, men først finder anvendelse fra den 1. august 2020, er at give organisationerne tilstrækkelig tid til at indrette sig på den nye ordning og til at søge om tilladelse.

Organisationer, der er omfattet af den gældende ordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, og som dermed har indsendt oplysninger til Indsamlingsnævnet i overensstemmelse med § 4, stk. 1, nr. 1-3, vil skulle foretage betaling for kalenderåret 2020 inden udgangen af januar 2020, som det følger af bekendtgørelsens § 17, stk. 3, sidste pkt.

I forbindelse med indgivelse af en ansøgning om en 3-årig tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, vil der skulle ske betaling i overensstemmelse med den foreslåede ændring af indsamlingslovens § 14, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. Hvis organisationen efter den gældende ordning har foretaget den årlige betaling for at foretage indsamling i 2020, vil en forholdsmæssig del af dette beløb skulle fratrækkes indbetalingen for den 3-årige tilladelse. Det bemærkes, at de beløb, der er anført i lovforslaget reguleres årligt efter indsamlingslovens § 14, stk. 3. De regulerede beløb offentliggøres på Indsamlingsnævnets hjemmeside, jf. stk. 4.

Organisationer, der i dag er omfattet af den gældende ordning i indsamlingslovens § 4, stk. 1, men som ikke opfylder kravet om at have eksisteret i

mindst 10 år, og som dermed ikke er omfattet af den foreslåede § 4, stk. 1, vil pr. 1. august 2020 være omfattet af indsamlingslovens § 3, stk. 1, og organisationen vil dermed ikke kunne foretage indsamling uden Indsamlingsnævnets tilladelse til hver enkelt indsamling. Hvis organisationen efter den gældende ordning har foretaget den årlige betaling for at foretage indsamling i 2020, vil en forholdsmæssig del af dette beløb skulle fratrækkes i forbindelse med organisationens ansøgning efter indsamlingslovens § 3, stk. 1, og betaling efter § 14, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at organisationer, som før lovens ikrafttræden har fået tilladelse til at foretage hus- eller gadeindsamling i henhold til § 5, stk. 3, og § 6, stk. 2, i den hidtil gældende affattelse af lov om indsamling m.v., efter lovens ikrafttræden anses for at have fået en tilladelse i henhold til § 1, nr. 4. Sådanne organisationer kan derfor efter lovens ikrafttræden og indtil udløbet af tilladelsen foretage almindelig indsamling samt hus- og gadeindsamling i samme form og udstrækning, hvortil tilladelsen er givet.

Forslaget skal ses i lyset af, at en tilladelse til hus- og gadeindsamling i mange tilfælde meddeles for 3 år ad gangen, og at en sådan tilladelse derfor kan have en løbetid på op til flere år efter lovens ikrafttræden. Hertil kommer, at de organisationer, der i dag har fået en tilladelse til hus- eller gadeindsamling, alle har eksisteret i mindst 10 år, og de opfylder dermed allerede de krav, der stilles efter den foreslåede § 4, stk. 1, og bestemmelserne om hus- og gadeindsamling i § 5, stk. 3, og § 6, stk. 2.

En sådan tilladelse til hus- og gadeindsamling skal således efter lovens ikrafttræden betragtes som en tilladelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, således at indsamlinger foretaget af organisationen anses for at ske med Indsamlingsnævnets tilladelse, så længe den meddelte tilladelse til hus- og gadeindsamling løber. Når tilladelsen til hus- og gadeindsamling udløber, vil organisationen efter de foreslåede regler skulle søge om tilladelse efter § 4, stk. 1, og i givet fald om en ny tilladelse til hus- og gadeindsamling.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Færøerne har overtaget indsamlingsområdet. Loven skal derfor ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne.

Lov om indsamling m.v. er ikke sat i kraft for Grønland. For Grønland gælder lov nr. 287 af 9. juni 1971 om offentlige indsamlinger med senere ændringer. Det foreslås derfor, at loven ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov nr. 511 af 26. maj 2014 om indsamling m.v., som ændret ved § 1 i lov nr. 81 af 30. januar 2019, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3. En indsamling kan først iværksættes, når Indsamlingsnævnet har givet tilladelse til indsamlingen, jf. dog § 4, stk. 1. Ved ansøgning om tilladelse til en indsamling skal formålet med indsamlingen anføres.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indehaveren af en indsamlingsplatform skal sikre, at Indsamlingsnævnet har givet tilladelse efter stk. 1 til en indsamling, der oprettes på indsamlingsplatformen, eller at den organisation, der foretager indsamlingen, er omfattet af § 4, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Når indsamlingen er afsluttet, skal der indsendes regnskab herfor til Indsamlingsnævnet, jf. dog § 4, stk. 1.</p>	<p>1. I § 3, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>3. pkt.</i>: »Indsamlingsnævnet foretager i forbindelse med ansøgningen en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. § 10.«</p> <p>2. I § 3, <i>stk. 3</i>, affattes således: »Indehaveren af en indsamlingsplatform skal sikre, at en indsamling, der oprettes på platformen, har fået tilladelse fra Indsamlingsnævnet efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1.«</p> <p>3. § 3, <i>stk. 4</i>, affattes således: »<i>Stk. 4.</i> Når en indsamling efter stk. 1 er afsluttet, skal der indsendes regnskab for indsamlingen til Indsamlingsnævnet.«</p>
<p>§ 4. En organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen, kan foretage indsamlinger uden tilladelse og efterfølgende indsendelse af regnskab, hvis organisationen til Indsamlingsnævnet har indsendt oplysninger om</p>	<p>4. § 4, <i>stk. 1</i>, ophæves, og i stedet indsættes: »Indsamlingsnævnet kan efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til at foretage indsamlinger, hvis ansøgeren er en organisation, der er godkendt af skatteministeren som berettiget til at modtage gaver, som kan fradrages ved ind-</p>

<p>1) navn og adresse på organisationen, 2) på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger, og 3) til hvilke formål indsamlede midler anvendes.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Organisationen skal meddele Indsamlingsnævnet, hvis skatteministerens godkendelse nævnt i stk. 1 bortfalder, 18 eller hvis forholdene omfattet af stk. 1, nr. 1-3, ændres.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Organisationen skal indsende årsregnskab til Indsamlingsnævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Organisationen skal på en for offentligheden let tilgængelig måde oplyse, hvilke indsamlinger der er iværksat.</p>	<p>komstopgørelsen, og organisationen har eksisteret i mindst 10 år.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansøgningen skal indeholde</p> <p>1) oplysninger om navn og adresse på organisationen, herunder hvem der kan tegne organisationen, 2) oplysninger om, på hvilken måde organisationen foretager indsamlinger, 3) oplysninger om, til hvilke formål indsamlede midler anvendes, 4) organisationens vedtægter og 5) organisationens seneste årsregnskab.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indsamlingsnævnet foretager i forbindelse med ansøgningen en kontrol af det oplyste formål med indsamlingen, jf. § 10.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 4-6.</p> <p>5. I § 4, <i>stk. 2</i>, der bliver <i>stk. 4</i>, ændres »stk. 1, nr. 1-3,« til: »stk. 2, nr. 1-4,«.</p> <p>6. I § 4, <i>stk. 3</i>, der bliver <i>stk. 5</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i>: »Årsregnskabet skal indeholde oplysninger om, hvilke indsamlinger organisationen har foretaget, herunder indsamlingsresultatet for de enkelte indsamlinger.«</p> <p>7. I § 4 indsættes efter <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 6</i>, som nyt stykke: »<i>Stk. 7.</i> Hvis en organisation tilsidesætter betingelserne i <i>stk. 4-6</i>, eller hvis grundlaget for den meddelte tilladelse i øvrigt ikke længere anses for opfyldt, tilbagekalder</p>
--	---

	nævnet organisationens tilladelse efter stk. 1.«
<p>§ 5. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan foretages indsamling ved telefonisk henvendelse blandt juridiske personer, når der er givet tilladelse til indsamlingen, jf. § 3, stk. 1, eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indsamlingsnævnet kan efter ansøgning meddele tilladelse for 3 år ad gangen til foretagelse af én årlig landsdækkende eller geografisk afgrænset husindsamling eller én enkeltstående husindsamling, som iværksættes på baggrund af en særlig begivenhed, hvis ansøgeren</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er omfattet af § 4, stk. 1, 2) kan sandsynliggøre, at der ved indsamlingen indbringes et godt indsamlingsresultat, og 3) har den fornødne folkelige forankring. <p><i>Stk. 4.</i> Tilladelse til husindsamling efter stk. 2 indebærer, at ansøgeren på dagen også kan foretage gadeindsamling.</p>	<p>8. I § 5, <i>stk. 2</i>, ændres »eller organisationen er omfattet af § 4, stk. 1« til: »eller organisationen har fået tilladelse, jf. § 4, stk. 1«.</p> <p>9. I § 5, <i>stk. 3</i>, indsættes før »3 år«: »op til«, og i <i>nr. 1</i> ændres »er omfattet af« til: »har fået tilladelse efter«.</p> <p>10. I § 5, <i>stk. 4</i>, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.</p>
<p>§ 6. Gadeindsamling må ikke finde sted, jf. dog stk. 2 og § 5, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indsamlingsnævnet kan dog i særlige tilfælde efter ansøgning meddele tilladelse til foretagelse af gadeindsamling. Ansøgeren skal i forbindelse med ansøgningen opfylde betingelserne efter § 5, stk. 2, nr. 1-3.</p>	<p>11. I § 6, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 5, stk. 3« til: »§ 5, stk. 4«.</p> <p>12. I § 6, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 5, stk. 2, nr. 1-3« til: »§ 5, stk. 3«.</p>
<p>§ 9. Til varetagelse af opgaver efter denne lov oprettes der et indsamlingsnævn bestående af 1 formand og yderligere 4 medlemmer, som udpeges af justitsministeren. For-</p>	<p>13. § 9, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, affattes således: »Nævnets yderligere medlemmer beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Indsamlingsorganisatio-</p>

<p>manden skal være jurist. 2 af de yderligere medlemmer beskikkes efter indstilling fra Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation, 1 medlem beskikkes efter indstilling fra Dansk Erhverv, og 1 medlem beskikkes efter indstilling fra Forbrugerrådet.</p> <p><i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>nerne Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet Tænk og Rigspolitiet. Det medlem, der beskikkes efter indstilling fra Rigspolitiet, skal have særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.«</p> <p>14. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Beskikkelsen af nævnets formand, medlemmer og stedfortrædere for disse er betinget af, at de pågældende sikkerhedsgodkendes, og at godkendelsen oprettholdes i hele embedsperioden.«</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4.</p>
<p>§ 10. Indsamlingsnævnet fører tilsyn med, at indsamlinger foretages i overensstemmelse med denne lov, og fører en offentligt tilgængelig fortegnelse over godkendte indsamlinger, jf. § 3, stk. 1, og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1, samt godkendte indsamlinger, jf. § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2. Nævnet offentliggør regnskaber for indsamlinger på nævnets hjemmeside.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>15. I § 10, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, ændres »og de organisationer, der er omfattet af § 4, stk. 1,« til: »og de organisationer, der har fået tilladelse efter § 4, stk. 1,«, og »§ 5, stk. 2,« ændres til: »§ 5, stk. 3,«.</p> <p>16. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Hvis Indsamlingsnævnet får mistanke om et strafbart forhold, skal Indsamlingsnævnet anmelde forholdet til politiet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Indsamlingsnævnet skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis nævnet er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at midler fra en indsamling har eller har haft tilknytning til</p>

	<p>hvidvask eller finansiering af terrorisme.«</p> <p>Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.</p>
<p>§ 11. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indsamlingsnævnet kan offentliggøre udtalelser af kritik samt pålægge en indsamler eller hjælpeorganisation at foretage offentliggørelse heraf.</p>	<p>17. § 11, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Hvis Indsamlingsnævnet træffer afgørelse om, at en indsamler har overtrådt god indsamlingsskik, jf. § 10, stk. 5, nr. 3, udtaler nævnet kritik. Indsamlingsnævnet offentliggør udtalelser af kritik på nævnets hjemmeside og pålægger indsamleren snarest muligt at offentliggøre udtalelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Har en indsamler gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af god indsamlingsskik, kan nævnet tilbagekalde indsamlerens tilladelse til at foretage indsamling.«</p>
<p>§ 14. Organisationer skal i forbindelse med indsamlinger omfattet af loven betale følgende:</p> <p>1) ---</p> <p>2) 3.000 kr. årligt, hvis organisationen er omfattet af § 4, stk. 1.</p> <p>3) 45.000 kr. i forbindelse med indgivelse af ansøgning om en 3-årig tilladelse til landsdækkende husindsamling, jf. § 5, stk. 2.</p> <p>4) 22.500 kr. i forbindelse med indgivelse af ansøgning om regional husindsamling, jf. § 5, stk. 2.</p> <p>5) 15.000 kr. i forbindelse med indgivelse af ansøgning om enkeltstående husindsamling, jf. § 5, stk. 2.6-7) ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansøgninger, jf. stk. 1, nr. 1 og 3-7, afvises, hvis betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt. Beløb efter stk. 1, nr. 1 og 3-7, tilbagebetales,</p>	<p>18. § 14, stk. 1, nr. 2-4, affattes således:</p> <p>»2) 10.200 kr. i forbindelse med indgivelse af ansøgning om tilladelse efter § 4, stk. 1.</p> <p>3) 16.800 kr. pr. landsdækkende husindsamling, jf. § 5, stk. 3.</p> <p>4) 8.400 kr. pr. regional husindsamling, jf. § 5, stk. 3.«</p> <p>19. I § 14, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 5, stk. 2« til: »§ 5, stk. 3«.</p> <p>20. I § 14, stk. 2, 1. og 2. pkt. ændres »stk. 1, nr. 1 og 3-7,« til: »stk. 1, nr. 1-7,«.</p>

<p>hvis ansøgningen ikke imødekommes. <i>Stk. 3-5. ---</i></p>	
<p>§ 16. Overtrædelse af § 2, stk. 2, § 3, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 7 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. <i>Stk. 2-3. ---</i></p>	<p>21. I § 16, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »§ 3, stk. 1 og 3,«: »§ 4, stk. 1,«.</p> <p>22. I § 16 indsættes efter <i>stk. 1</i> som nyt stykke: »<i>Stk. 2.</i> Undladelse af at efterkomme pålæg om offentliggørelse efter § 11, stk. 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.« Stk. 2 og 3 bliver herefter <i>stk. 3</i> og 4.</p>